

ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ของนักศึกษาระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2
สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต
The Effect of Role-Playing Activities on English Speaking Skills for
Food and Beverage Service of Second-Year Vocational Certificate
Students in the Hotel Program at MEP, Phuket Vocational College.

ณรรณ ศรีวิหะ¹ ดวงตา อินทรนาค²

ปรางวลัย กุมภีโร³ จิตตริน ประสมวงศ์⁴

Naran Sriwiha¹ Duangta Intaranak²

Pangwalai Kumpiro³ Chittrin Prasomwong⁴

^{1,2} อาจารย์หลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยตาปี

^{1,2} Lecturer, Graduate Diploma Program In Teaching Profession, Tapee University

E-mail: narun@tapee.ac.th, duangta@tapee.ac.th

^{3,4} นักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยตาปี

^{3,4} Student, Graduate Diploma Program In Teaching Profession, Tapee University

E-mail: Pangwalai1639@tapee.ac.th, chittarin123@tapee.ac.th

Received: 2024-10-31 Revised: 2025-02-16 Accepted: 2025-06-24

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่มก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP และ 2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP ที่มีการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP 2) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP ต่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่มโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ t-test แบบ dependent ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่มหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 27.95) ค่าเฉลี่ย

ก่อนเรียน ($\bar{X} = 17.55$) 2) ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.770)

คำสำคัญ : กิจกรรมบทบาทสมมติ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ งานบริการอาหารและเครื่องดื่ม

Abstract

The research aimed to 1) compare the English-speaking skills for food and beverage service before and after implementing role-playing activities among second-year vocational certificate students in the Hotel Program at MEP, 2) examine the satisfaction of second-year vocational certificate students in the Hotel Program at MEP, with learning through role-playing activities. The sample group consisted of 32 second-year vocational certificate students in the Hotel Program at MEP and was selected using cluster sampling. The research instruments used in the study were 1) instructional plans for English for food and beverage service tailored for second-year vocational certificate students in the Hotel Program at MEP, 2) an English-speaking skills test for food and beverage service designed for second-year vocational certificate students in the Hotel Program at MEP, and 3) the satisfaction questionnaire regarding learning English for food and beverage service through role-playing activities for second-year vocational certificate students in the Hotel Program at MEP. The statistical methods used for data analysis included mean, standard deviation, and dependent t-test. The research findings can be summarized as follows. 1) The English-speaking skills for food and beverage service after the learning intervention were significantly higher than before, with a statistical significance level of 0.05, a post-test mean score of 27.95, and a pre-test mean score of 17.55. 2) The overall satisfaction of second-year vocational certificate students in the Hotel Program at MEP, regarding learning through role-playing activities was high, with a mean score of 4.19 and a standard deviation of 0.77.

Keywords: Role-playing activities, English speaking skills, food and beverage service.

1. บทนำ

การจัดการศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นการสร้างทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตแห่งศตวรรษที่ 21 โดยครอบคลุมทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ ทักษะด้านศีลธรรม และทักษะภาษาต่างประเทศ ส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมและผลผลิตใหม่ๆ การใช้เทคโนโลยีและข้อมูลข่าวสารเป็นตัวขับเคลื่อนและคนไทยในยุคนี้จำเป็นต้องมีทักษะความเป็นนานาชาติ อันเป็นความรู้ความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมโลกที่เชื่อมโยงถึงกันได้ รู้และเข้าใจความแตกต่างของบุคคลต่างวัฒนธรรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารและสามารถปฏิบัติงานร่วมกันได้ ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งในฐานะภาษาสากลที่นิยมใช้ติดต่อสื่อสารกันในโลก และนับเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเข้าถึงผู้คนทั่วโลกได้ แนวคิดทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศในปัจจุบันให้ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะทางการสื่อสาร การจัดการเรียนการสอนจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนภาษาสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสังคมโลกได้จริง พัฒนาผู้เรียนภาษาให้มีความรู้หลักภาษาควบคู่กับการใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับบริบทต่างๆ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้การคิดวิเคราะห์ (Analytical Thinking) การคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) ทักษะการแก้ปัญหา (Problem Solving) และการทำงานร่วมกันเป็นทีม (Collaboration and Team Work) การสอนภาษาที่เน้นภาระงาน (Task-Based Instruction) นับเป็นแนวการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารอย่างมีความหมายมีทักษะคิดวิเคราะห์คิดสร้างสรรค์การแก้ปัญหาและทำงานร่วมกันเป็นทีม [1] จึงมีความจำเป็นในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ทันการเปลี่ยนแปลง

ประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาขีดความสามารถประชาชนให้เป็นการสำคัญในการพัฒนาประเทศทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ผู้ที่สื่อสารภาษาอังกฤษได้จะได้เปรียบในทุกด้าน ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญในชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการยังได้กำหนดนโยบายที่จะปฏิรูปการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการหาความรู้และก้าวทันโลก รวมถึงการพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคต ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ช่วยให้ผู้เรียนสื่อสารภาษาอังกฤษได้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะผู้สอน ซึ่งจะต้องจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะทางภาษาให้มากที่สุด สามารถใช้ภาษาได้ตามต้องการเป็นเครื่องมือในการสื่อสารกับผู้อื่นในบริบทต่างๆทั้งในห้องเรียนและในชีวิตประจำวัน วิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสื่อสารโดยใช้ภาษาในชีวิตประจำวันได้คือการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) [1] จะเห็นได้ว่าการสื่อสารภาษาอังกฤษมีความสำคัญทั้ง 4 ทักษะ การฟัง การพูด อ่านและเขียน โดยเฉพาะทักษะการพูดภาษาอังกฤษในงานอาชีพ

ถึงแม้ว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญแต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจากอดีตถึงปัจจุบันพบว่า การฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร [2] ความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษ การฝึกการฟังและพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ค่อนข้างยากสำหรับผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศจึงเป็นปัญหาหนึ่งในการเรียนรู้ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยในปัจจุบันที่มีการจัดการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษาและระดับปริญญาตรีกว่า 16 ปี แต่เกิดปัญหาคือนักเรียนไม่สามารถสนทนาภาษาอังกฤษ ตลอดจนใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะการสอนที่ผิดวิธีคือการเน้นสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษามากกว่าการสื่อสารและสนทนาในชีวิตประจำวัน ที่ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษและคำนึงถึงไวยากรณ์อยู่ตลอดเวลาว่าจะใช้ผิดออกเสียงไม่ถูกต้องจะส่งผลให้เกิดความเขินอาย ถูกหัวเราะว่าพูดไม่ถูกตามหลักและสำเนียงไม่ตรงเจ้าของภาษา จึงอาจเป็นสาเหตุส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสาร และการสนทนาภาษาอังกฤษที่ค่อนข้างจำกัด [3]

จากการศึกษานวัตกรรมและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากเอกสารและงานวิจัยพบว่า การสอนโดยใช้บทบาทสมมติสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยเฉพาะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ [4], [5] ต่างนำเสนอว่าบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมการสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ มีความคุ้นเคยผ่านการแสดงออกทางด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความรู้สึกตามสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้และเตรียมความพร้อมในการประกอบอาชีพและพัฒนาความสามารถในการสนทนาในชีวิตประจำวันทั้งการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จากความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษและประสิทธิภาพของกิจกรรมบทบาทสมมติ จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้เห็นว่ากิจกรรมบทบาทสมมติจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำกิจกรรมบทบาทสมมติมาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต และยังสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม โดยเน้นการจัดการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน และกระตุ้นให้ฝึกใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติและสามารถนำไปในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพและก้าวสู่โลกของการทำงานจริง ผ่านการแสดงบทบาทตามสถานการณ์ที่ผู้เรียนคุ้นเคย อีกทั้งยังสร้างทัศนคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษ และสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริงในโอกาสและสถานการณ์ที่เหมาะสม

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP

2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

3. สมมติฐานของการวิจัย

3.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3.2 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP พึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติระดับมาก

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ วิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP เชิงทดลองในรูปแบบ one group pretest - posttest design (หนึ่งกลุ่มสอบก่อน-สอบหลัง)

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 4 ห้องเรียน 100 คน

4.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม จากประชากรที่มีการจัดเป็นห้องเรียนไว้แล้ว

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัย อาชีวศึกษาภูเก็ต โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

4.2.2 แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัย อาชีวศึกษาภูเก็ต โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

4.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่มโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

4.3 การสร้างและพัฒนาคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

4.3.1 การสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่มสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา คู่มือครู แผนการจัดการเรียนรู้ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2562

2) ศึกษาเอกสาร งานวิจัยในเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ และคู่มือครูแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP มีการกำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้

- ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการสร้างความสนใจของผู้เรียนและทบทวนพื้นฐานความรู้เดิม เพื่อให้ผู้เรียนมีความต้องการและพร้อมที่จะเรียน

- ขั้นสอน เป็นขั้นเริ่มดำเนินการสอนตามหลักการ และวิธีการสอนที่ดำเนินตามกิจกรรมที่กำหนดไว้

- ขั้นฝึก เป็นการให้นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมบทบาทสมมติที่ผู้สอนได้สร้างกิจกรรมไว้ให้สอดคล้องกับบทเรียน

- ขั้นสรุป เป็นขั้นที่ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาที่ได้เรียนไปแล้ว

4) นำแผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ที่พัฒนาแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

5) นำแผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความสอดคล้อง ความตรงของรูปแบบ วัตถุประสงค์ และเอกสารประกอบ ความถูกต้องตามโครงสร้างและเนื้อหา ที่เป็นแบบประเมินค่านำมาหาค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน คือหลังนำผลการประเมินไปหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) กำหนดเกณฑ์มาตรฐานของการแปลความหมาย [6] ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายความว่า มีความถูกต้อง เหมาะสมระดับดีมาก

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายความว่า มีความถูกต้อง เหมาะสมระดับดี

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายความว่า มีความถูกต้อง เหมาะสม ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายความว่า มีความถูกต้อง เหมาะสมระดับพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายความว่า มีความถูกต้อง เหมาะสมระดับควรปรับปรุง

จากการประเมินความสอดคล้อง ความถูกต้อง เหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต มีความถูกต้อง เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP มาปรับปรุงและนำไปใช้ทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด จำนวน 32 คน

4.3.2 การพัฒนาแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีการพัฒนาและหาคุณภาพตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 2562 เอกสารประกอบการเรียน หลักสูตรสถานศึกษา

2) วิเคราะห์จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจากจุดประสงค์การเรียนรู้ ในหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งแสดงถึงความสำคัญของสาระการเรียนรู้และระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด

3) ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล [6] เพื่อสร้างเครื่องมือวัดประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

4) สร้างแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ ซึ่งมีลักษณะเป็นการสอบปฏิบัติแบบบทสนทนาและแสดงบทบาทตามสถานการณ์ที่ได้รับ โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ที่มาจากการวิเคราะห์ของคณะผู้วิจัย มีการประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ด้านการออกเสียง (Pronunciation) ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) และด้านปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา (Interactive Communication) โดยแบ่งความสามารถตามระดับที่ 1 2 3 และ 4 ตามลำดับ

5) นำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ที่พัฒนาแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

6) นำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ที่พัฒนาแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และความสอดคล้องด้วยดัชนีความสอดคล้อง (index of consistency: IOC) โดยใช้สูตรอ้างอิง [7] จำนวน 3 ท่านโดยกำหนดแนวความคิดเห็น ดังนี้

ให้คะแนน +1 ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าเนื้อหานั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าเนื้อหานั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าเนื้อหานั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

7) นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (index of consistency: IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องแล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ระหว่าง 0.60 – 1.00 เป็นที่ยอมรับของผู้เชี่ยวชาญทุกข้อและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

4.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการ
 อาหารและเครื่องดื่ม คณะผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง
 แบบสอบถามความพึงพอใจ

2) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
 วิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับ
 งานบริการอาหารและเครื่องดื่ม เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณ
 ค่า (Rating scale) โดยคณะผู้วิจัยนำวิธีของ ลิเคิร์ท (Likert) [8] มาปรับให้สอดคล้องกับสภาพ
 นักเรียน ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

5	คะแนน หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4	คะแนน หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	คะแนน หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
2	คะแนน หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1	คะแนน หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

แล้วนำผลการประเมินหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) กำหนดเกณฑ์
 การพิจารณาความพึงพอใจของนักศึกษาจากเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายความว่า	มีความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายความว่า	มีความพึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายความว่า	มีความพึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายความว่า	มีความพึงพอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายความว่า	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 ชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการ
 อาหารและเครื่องดื่ม ที่พัฒนาแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่คณะผู้วิจัยที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ
 จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความชัดเจน ความถูกต้อง
 เหมาะสมของภาษาที่ใช้และความสอดคล้องด้วยดัชนีความสอดคล้อง (index of consistency :
 IOC) โดยใช้สูตรอ้างอิง [7] กำหนดแนวความคิดเห็น ดังนี้

ให้คะแนน	+1	ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าเนื้อหานี้สอดคล้องเหมาะสม
ให้คะแนน	0	ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าเนื้อหานี้สอดคล้องเหมาะสม
ให้คะแนน	-1	ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าเนื้อหานี้ไม่สอดคล้องเหมาะสม

4.3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ไปทดลอง (try out) กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต จำนวน 32 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

4.3.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มาปรับปรุงและนำไปใช้ทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

4.4.1 เตรียมความพร้อมของกลุ่มตัวอย่าง โดยชี้แจงให้ทราบถึงความสำคัญในการทดลองครั้งนี้

4.4.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP ในการสอนชั่วโมงแรกด้วยแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ปฐมนิเทศ (ประเมินทักษะการพูดก่อนเรียน) เพื่อศึกษาความรู้เดิมของนักศึกษา แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลขั้นต่อไป

4.4.3 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP ตามกิจกรรมที่ออกแบบในแต่ละแผน โดยให้นักศึกษาศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ และกิจกรรมจนครบทุกแผน

4.4.4 ประเมินหลังเรียน (Post-test) เมื่อสิ้นสุดการสอนครบตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอน โดยใช้แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลขั้นต่อไป

4.4.5 ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ที่มีต่อการเรียน โดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติ

4.4.6 นำคะแนนการแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ก่อนเรียนและหลังเรียนมา หาค่า t-test และค่าดัชนีประสิทธิผล

4.4.7 นำคะแนนผลการตอบแบบสอบถามระดับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.5.1 สถิติพื้นฐาน

- 1) การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ของคะแนนของตัวอย่าง
- 2) การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนของตัวอย่าง
- 3) การหาความแปรปรวน (S^2) ของคะแนนของตัวอย่าง

4.5.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1) การหาความเที่ยงตรงเชิงเหตุผล (logical Validity) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มทดลองโดยการหาดัชนีความสอดคล้อง

2) การหาค่าความยากง่าย (Difficulty and easiness index : P) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3) การหาค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5) การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจโดยใช้แบบสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach

4.5.3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การเปรียบเทียบคะแนนการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว ใช้สถิติ t-test

5. ผลการวิจัย

การเสนอผลการวิจัย เรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต คณะผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

5.1 ผลการศึกษาเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่มก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

การทดลอง	(n)	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนการจัดการเรียนรู้	32	30	17.55	5.87	-13.72	0.00*
หลังการจัดการเรียนรู้	32	30	27.95	4.50		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 27.95) สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 17.55) สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ ที่ 1

5.2 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

ตารางที่ 2 ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	การจัดบรรยายภาคการเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน	4.26	0.852	มาก
2	เนื้อหาที่สอนทันสมัย	4.23	0.690	มาก
3	เนื้อหาที่สอนสามารถนำไปใช้ได้จริง	4.26	0.780	มาก
4	ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	4.29	0.750	มาก
5	กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์	4.23	0.731	มาก

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
6	ครูส่งเสริมให้นักศึกษาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	4.06	0.873	มาก
7	กิจกรรมการเรียนรู้สนุกและกระตุ้นการเรียนรู้	4.14	0.772	มาก
8	ครูให้โอกาสนักศึกษาซักถามปัญหา	4.14	0.733	มาก
9	ครูใช้สื่อที่หลากหลาย	4.09	0.742	มาก
10	ครูยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษา	4.14	0.733	มาก
11	ครูให้ความสนใจแก่นักศึกษาอย่างทั่วถึงขณะสอน	4.23	0.690	มาก
12	ครูส่งเสริมให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ตและแหล่งอื่นๆ	4.11	0.832	มาก
13	ครูมีความตั้งใจ ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา	4.00	0.804	มาก
14	ครูมีบุคลิกภาพ การแต่งกาย พุดจาเหมาะสม	4.17	0.785	มาก
15	ครูแจ้งเกณฑ์การประเมินแก่นักศึกษาล่วงหน้า	4.03	0.822	มาก
16	ครูประเมินผลอย่างยุติธรรม	4.17	0.785	มาก
17	เกณฑ์การประเมินเรียนอย่างมีความสุข	4.20	0.759	มาก
18	สภาพห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.29	0.750	มาก
19	มีการกระตุ้นให้เกณฑ์การประเมินแสดงออกอยู่ตลอดเวลา	4.26	0.780	มาก
20	มีการเสริมแรงแก่นักศึกษาอย่างเหมาะสม	4.54	0.741	มากที่สุด
ผลรวม		4.19	0.770	มาก

จากตาราง 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติ ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.19, S.D. = 0.770) สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

6. สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

6.1 ผลการวิจัย

6.1.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่มหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 27.95) สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 17.55) สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ ที่ 1 ที่กำหนดไว้

6.1.2 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ตที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.19, S.D. = 0.770)

6.2 อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ตสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

6.2.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการอาหารและเครื่องดื่มหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 27.95) สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 17.55) สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ ที่ 1 ที่กำหนดไว้ เนื่องจากการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่ฝึกให้นักศึกษาปฏิบัติจริงในสถานการณ์จำลองร่วมกันทำให้เกิดความเข้าใจในความรู้สึกและพฤติกรรมทั้งของตนเองและผู้อื่น และยังส่งเสริมให้นักศึกษากล้าแสดงออกด้วยความมั่นใจสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษา ส่งผลให้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาเกิดการพัฒนาโดยนักศึกษาเล็งเห็นประโยชน์ในการนำเอาทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพต่อไป ตรงกับ Harmer J. [9] กล่าวว่าบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนแสดงบทบาทตามบริบททางสังคมที่หลากหลายที่ผู้เรียนพบเจอในชีวิตประจำวันโดยที่ครูเป็นผู้ให้ข้อมูลในการแสดงแก่ผู้เรียนตามบทบาทที่ได้รับ เป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลที่มีต่อผู้อื่นที่เป็นไปอย่างธรรมชาติในสถานการณ์ที่สมมติขึ้น เป็นกิจกรรมที่ผู้แสดงหรือผู้มีส่วนร่วมรู้เนื้อหาหรือหัวข้อที่จะแสดง ว่าเกี่ยวข้องกับอะไร เพื่อแสดงออกมาในรูปแบบของการฝึกที่เน้นไปในการใช้ภาษาในการสื่อสาร และฉัตรชนก มหัทธนวนรณก [5] ได้กล่าวไว้ว่าคุณสมบัติของพนักงานเสิร์ฟ นอกจากจะต้องสนใจในวิชาการของธุรกิจโรงแรมแล้วนั้น ควรจะต้องพยายามพัฒนาตนเองให้มีคุณสมบัติครบถ้วน ตามที่กำหนดไว้ให้มากที่สุด เพื่อการสร้างประทับใจให้กับผู้ใช้บริการของคุณสมบัติของพนักงานเสิร์ฟ สอดคล้องกับการศึกษาวิจัย ของอนุชิน ตาปราบ และวิชา โยชิดะ [3] ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบบทบาทสมมติที่มีผลต่อความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบบทบาทสมมติที่มีต่อความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบบทบาทสมมติมีคะแนนความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 75.91 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

และงานวิจัยของรสสุคนธ์ โทอุบล [10] ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของผู้เรียน ที่เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของสถาบันสอนภาษาเมืองไทยพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมฤดี คำภาชี [2] ศึกษาเรื่องผลของการใช้ กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 1 พบว่าทักษะในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงขึ้น กว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบบทบาทสมมติเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะ การสนทนาภาษาอังกฤษ ซึ่งผลการวิจัยยืนยันได้ว่ามีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ทักษะภาษาในบริบทการทำงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม

6.2.2 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ตที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.770) โดยพิจารณารายข้อ 3 อันดับแรกพบว่ามี การเสริมแรงแก่นักศึกษาอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ชัดเจนและสภาพห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากและการจัดบรรยาย การเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน เนื้อหาที่สอนสามารถนำไปใช้ได้จริงและมีการกระตุ้นให้ เกณฑ์การประเมินแสดงออกอยู่ตลอดเวลาอยู่ในระดับมากผลที่ได้แสดงให้เห็นว่าคณะผู้วิจัยมี การนำกิจกรรมบทบาทสมมติมาใช้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบจึงส่งผลดัง กล่าวตรงกับ สันติ บุญภิรมย์ [11] ได้กล่าวถึงความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติ ของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวกดังนั้นความพึงพอใจในการเรียนรู้ จึงเป็นความรู้สึกพอใจ ชอบใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับการศึกษาวิจัย ของเนตรชนก โฉมทองและชนสิทธิ์ สิทธิ์สูงเนิน [5] ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาพบว่านักเรียนมีความสามารถด้านการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่ม ขึ้นและนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยการใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับมาก ณัฐชญา บุปผาชาติ [4] ศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์อำเภอ สามพราน จังหวัดนครปฐมพบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนโดยใช้ กิจกรรม บทบาทสมมติสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.42) และสมฤดี คำภาชี [2] ศึกษาเรื่องผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 พบว่า

ทักษะในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับมากที่สุด จากการที่งานวิจัยนี้นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากซึ่งยังไม่ถึงในระดับมากที่สุดเหมือนงานวิจัยสนับสนุนคณะผู้วิจัยมีการทบทวนและพบว่าเป็นเพราะช่วงเวลาในการฝึกค่อนข้างน้อยทำให้คณะผู้วิจัยขาดการเสริมแรงทางบวกซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ในการจัดการแสดงบทบาทสมมติดังกล่าวของสุพรรณิ เจริญวงศ์และพระครูปลัด ประสิทธิ์ ปสิทโธ [12] กล่าวว่าการสอนภาษาอังกฤษที่ควบคู่ไปกับกิจกรรมทางภาษาเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในวิชาที่เรียนก็มีความสำคัญด้วยเช่นกันโดยเฉพาะการเสริมแรงทางบวกในลักษณะที่เป็นภาษาพูดหรือภาษาท่าทาง ได้แก่ คำชมเชย การยิ้ม การให้ความสนใจ การยอมรับและควรให้ทันทีที่ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนเพิ่มมากขึ้น

ดังนั้น การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาและนักเรียน อีกทั้งยังเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนการสอน ทั้งในระดับนักเรียนและนักศึกษา

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

7.1.1 สถานศึกษาและครูผู้สอนควรพิจารณานำกิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในหลักสูตรที่เน้นทักษะการสื่อสาร ในด้านใดที่สำคัญที่สุดเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในสภาพแวดล้อมที่จำลองสถานการณ์จริง

7.1.2 นอกจากการเรียนภาษาอังกฤษ การใช้กิจกรรมบทบาทสมมดียังสามารถนำไปปรับใช้ในวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารหรือการบริการ เช่น สาขาวิชาการโรงแรม การตลาด และการจัดการ เพื่อพัฒนาทักษะการติดต่อสื่อสารของผู้เรียน

7.1.3 ในการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษที่ควบคู่ไปกับกิจกรรมทางภาษา ที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจและพึงพอใจในวิชาที่เรียนควรมีระยะเวลาที่เหมาะสมให้ผู้สอนมีการเพิ่มกิจกรรมการสอน เช่น การเสริมแรงทางบวกเพื่อที่จะทำให้นักศึกษามีความสุข มีกำลังใจและความพึงพอใจเพิ่มมากขึ้น

7.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

7.2.1 การวิจัยครั้งต่อไปควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมระดับการศึกษาหรือสถาบันการศึกษาที่หลากหลายมากขึ้น เช่น วิทยาลัยอาชีวศึกษาทั้งในเมืองและชนบท หรือโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้เห็นภาพรวมของผลการใช้บทบาทสมมติในหลากหลายบริบทการศึกษา

7.2.2 การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบบทบาทสมมติกับวิธีการสอนอื่น ๆ เช่น การเรียนรู้แบบออนไลน์ การใช้สื่อเทคโนโลยี หรือการสอนแบบบรรยาย เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพและผลลัพธ์ที่ได้จากแต่ละวิธี

บรรณานุกรม

- [1] ญาณิศา สู้ทรงดี, และคณะ. (2566). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแห่งศตวรรษที่ 21. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์, 25(1), 276–291.
- [2] สมฤดี คำภาชี. (2564). ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร [รายงานการศึกษาอิสระ, มหาวิทยาลัยศิลปากร].
- [3] อนุชิน ตาปราบ, & วิทยา โยชิตะ. (2566). การจัดการเรียนรู้แบบบทบาทสมมติที่มีผลต่อความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 17(3), 375–384.
- [4] ณัฐชญา บุปผาชาติ. (2561). การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม [การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร].
- [5] เนตรชนก โฉมทอง และ ชนสิทธิ์ สิทธิ์สูงเนิน. (2562). การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. Humanities, Social Sciences and Arts, 12(4), 501-518.
- [6] บุญชม ศรีสะอาด. (2551). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). ประสานการพิมพ์.
- [7] ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม. (2557). การวัดและประเมินผลการศึกษา (Educational Measurement and Evaluation) มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- [8] Likert, R. A. (1961). New patterns of management. McGraw-Hill.
- [9] Harmer, J. (1984). The practice of English language teaching. Longman Publishing.
- [10] รสสุคนธ์ โทอุบล. (2562). ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร [การค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยศิลปากร].
- [11] สันติ บุญภิรมย์. (2557). การบริหารจัดการในห้องเรียน (Classroom management). ทริปเพิล เอ็ดดูเคชั่น.
- [12] สุพรรณิ เจริญวงศ์, & พระครูปลัด ประสิทธิ์ ปสิทโธ. (2565). ความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดอ้อมน้อย (มิตรครูราษฎร์รังสรรค์). ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2565 “ศาสนาและปรัชญา : แนวคิด มุมมอง คุณค่าทางจริยธรรม” The 5th National Symposium “Religion and Philosophy : Concept, Perspective, and Ethical Values (หน้า 200).